

4. Poprzez zarzut trzeci wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, wymagając, aby w uzasadnieniu decyzji wskazano, w jaki sposób każda (negatywna) uwaga wywarła wpływ na liczbę punktów przyznanych za każde szczegółowe kryterium oraz za każdy podpunkt i – w ten sposób – zastosował bardziej rygorystyczne kryterium w zakresie obowiązku uzasadnienia niż kryterium wynikające z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Z tego względu Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 TFUE.
5. Poprzez zarzut czwarty wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, przyznając odszkodowanie pierwszej ze skarżących w pierwszej instancji, mając na względzie, iż nie została wykazana jedna z kumulatywnych przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej instytucji Unii (a mianowicie istnienie bezprawnego zachowania). Pośilkowo, wnoszący odwołanie podnosi, że nawet jeśli odwołanie EUIPO nie zostanie uwzględnione na podstawie pierwszego zarzutu, to i tak zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim nałożono w nim obowiązek zapłaty odszkodowania, mając na względzie, iż w tej sprawie nie zostało wykazane istnienie związku przyczynowego między pozostałym bezprawnym zachowaniem (oczywistym błędem w ocenie i brakiem uzasadnienia) a podnoszoną szkodą. Alternatywnie, wnoszący odwołanie wykazał, że Sąd naruszył prawo, przyznając odszkodowanie z powodu utraty szansy, mając na względzie, iż taka podstawa przyznania odszkodowania nie może być rozpatrywana jako zasada ogólna, wspólna dla praw państw członkowskich, i w ten sposób naruszył wyraźny przepis art. 340 TFUE.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 14 lipca 2016 r. – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co.
OHG Süd**

(Sprawa C-393/16)

(2016/C 402/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Strona pozwana: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Interwenient: Galana N.V.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 118m ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ oraz art. 103 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie również w wypadku, gdy chroniona nazwa pochodzenia jest stosowana jako element nazwy dla niezgodnego ze specyfikacją produktu środka spożywczego, do którego został dodany składnik zgodny ze specyfikacją produktu?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 118m ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 103 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że stosowanie chronionej nazwy pochodzenia jako elementu nazwy niezgodnego ze specyfikacją środka spożywczego, do którego dodany został składnik zgodny ze specyfikacją produktu, stanowi wykorzystywanie reputacji nazwy pochodzenia, jeżeli nazwa środka spożywczego jest zgodna ze zwyczajami docelowego kręgu odbiorców w zakresie nazewnictwa, i składnik został dodany w ilości wystarczającej do nadania produktowi podstawowej cechy charakterystycznej?

3) Czy art. 118m ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że używanie chronionej nazwy pochodzenia w okolicznościach opisanych w drugim pytaniu prejudycjalnym stanowi niewłaściwe stosowanie [sprzeczne z prawem przywłaszczenie], naśladowanie lub przywołanie?

- 4) Czy art. 118m ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 103 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie tylko do nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, które mogą wywołać u docelowego kręgu odbiorców niewłaściwe skojarzenie co do geograficznego pochodzenia produktu?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s.1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s.671).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 1 sierpnia 2016 r. – Hansruedi Raimund/Michaela Aigner

(Sprawa C-425/16)

(2016/C 402/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hansruedi Raimund

Strona pozwana: Michaela Aigner

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy powództwo, którego przedmiotem jest naruszenie unijnego znaku towarowego [art. 96 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 2015/2424] oparte na zarzucie zgłoszenia znaku towarowego w złej wierze [art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 2015/2424] może zostać oddalone, jeżeli pozwany wytoczył wprawdzie uzasadnione tym powództwo wzajemne o unieważnienie unijnego znaku towarowego [art. 99 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 zmienionego rozporządzeniem nr 2015/2424], ale sąd nie orzekł jeszcze w przedmiocie tego powództwa wzajemnego?
- 2) Jeżeli nie: czy sąd może oddalić powództwo, którego przedmiotem jest naruszenie oparte na zarzucie zgłoszenia znaku towarowego w złej wierze, jeżeli przynajmniej jednocześnie uwzględni powództwo wzajemne o unieważnienie, czy też musi wstrzymać się z wydaniem orzeczenia w przedmiocie powództwa, którego przedmiotem jest naruszenie, w każdym razie do chwili uprawomocnienia się orzeczenia w przedmiocie powództwa wzajemnego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hiszpania) w dniu 2 sierpnia 2016 r. – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) y Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques

(Sprawa C-431/16)

(2016/C 402/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León